

Ngày 1/10/2023

CHÚA NHẬT XXVI THƯỜNG NIÊN Năm A

Ed 18,25-28 - Pl 2,1-11 - Mt 21,28-32

³² “*Vì ông Gio-an đã đến chỉ đường công chính cho các ông, mà các ông không tin ông ấy; còn những người thu thuế và những cô gái điếm lại tin. Phần các ông, khi đã thấy vậy rồi, các ông vẫn không chịu hối hận mà tin ông ấy.*” (Mt 21,32)

Bài Suy Gẫm số 2. Điểm 3: Những Lời Chỉ Dạy Của Thánh Gioan.

Sau khi chuẩn bị nội tâm để giảng cho người Do Thái, Thánh Gioan đề ra cho họ sáu phương cách để dọn đường lối, ngõ hầu họ đón Chúa Giê-su Ki-tô vào tâm hồn. **Thứ nhất**, ông yêu cầu họ phải ghê rợn tội, trách mắng “*họ là nòi rắn độc*” (Lc 3,7). **Thứ hai**, ông giục họ phải lo sợ ngày chung thẩm, khi tuyên bố rằng các tội lỗi của họ lúc đó sẽ bị tra xét kỹ lưỡng và bị xét xử nghiêm ngặt. Ông nói với họ: “*Hãy trốn cơn thịnh nộ của Thiên Chúa sắp giáng xuống*” (Lc 3,7), “*bất cứ cây nào không sinh quả tốt đều bị chặt đi và quăng vào lửa*” (Lc 3,9). **Thứ ba**, để giúp họ thoát khỏi sự nghiêm khắc của cuộc phán xét này, ông giục họ phải lo đền tội bằng những lời sau: “*Hãy sinh hoa quả xứng với lòng sám hối*” (Lc 3,8). **Thứ tư**, ông muốn họ không được hài lòng và tự mãn với sự khóc than tội lỗi của họ; mà còn phải làm những việc lành, vì không có chúng, việc đền tội của họ sẽ vô ích; ông cho họ hiểu điều đó qua những lời này: “*Bất cứ cây nào không sinh quả tốt đều bị chặt đi và quăng vào lửa*” (Lc 3,9). **Thứ năm**, ông tuyên bố với họ rằng việc có Abraham làm tổ phụ là không đủ, và nếu họ không làm những điều mà Abraham đã làm, thì họ không có quyền lấy làm tự hào. Ông nói thêm: “*Các ngươi đừng nói chúng tôi có tổ phụ Abraham*” (Lc 3,8). **Thứ sáu**, ông làm cho họ hiểu rằng, dù có làm bất cứ việc lành nào đi nữa, họ cũng không thể được cứu độ, nếu không hoàn thành việc thiện theo đúng và hợp với chức phận của họ; chính vì điều này mà ông Gioan làm cho những “*người giàu thấy nghĩa vụ phải bố thí*” (Lc 3,11), “*người thu thuế đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho họ*” (Lc 3,13); “*các binh lính phải an phận với đồng lương của mình*” (Lc 3,14).

Anh (Chị) Em hãy coi những lời khuyên trên đây như dành cho chính mình và hãy tuân giữ thật chính xác; Anh (Chị) Em hãy truyền đạt chúng cho các học sinh và giục các em thi hành.

Ngày 2/10/2023

Các Thiên Thần Hộ Thủ

Xh 23,20-23 - Mt 18,1-5.10

¹⁰ “Anh em hãy coi chừng, chớ khinh một ai trong những kẻ bé mọn này; quả thật, Thầy nói cho anh em biết: các thiên thần của họ ở trên trời không ngừng chiêm ngưỡng nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời.” (Mt 18,10)

Bài Suy Niệm số 172. Điểm 1: Thiên Chúa Nhân Hậu Ban Cho Chúng Ta Một Thiên Thần Để Phù Hộ Chúng Ta.

Chúng ta hãy khâm phục lòng nhân từ của Thiên Chúa và cảm tạ Người về ơn lành ban cho ta một vị thiên thần đến chăm sóc, bảo vệ và phục vụ chúng ta. Thiên Chúa không chỉ vui lòng ban cho chúng ta Con Một của Người để kéo chúng ta ra khỏi tội lỗi, không chỉ gởi đến cho chúng ta Chúa Thánh Linh để đổ tràn những ơn lành trên chúng ta; nhưng để không bỏ qua sự chăm lo phần lợi cho chúng ta, giữ chúng ta trong sự sùng đạo và trong tình yêu của Người, Người lại còn gởi đến cho chúng ta, là kẻ đang còn ở trần gian, các “*thiên thần [của họ] ở trên trời không ngừng chiêm ngưỡng nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời*” (Mt 18,10) để các vị luôn ở kề bên chúng ta, để tiếp cứu và phục vụ chúng ta trong mọi cảnh ngộ. Bởi chưng Người truyền cho thiên sứ giữ gìn bạn trên khắp nẻo đường” (Tv 91[90],11), để về thẳng quê trời một cách chắc chắn, không bị lạc đường.

Thánh Bernardô nói: “Đây thật là một kết quả tuyệt vời của lòng nhân từ của Người và một trong những chứng cứ lớn nhất của tình yêu của Người”. Vậy Anh (Chị) Em hãy hết lòng biết ơn Thiên Chúa bằng cách thi hành chính xác những gì các thiên thần mách bảo Anh (Chị) Em.

Ngày 3/10/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

Dcr 8,20-23 - Lc 9,51-56

⁵¹ Khi đã tới ngày Đức Giê-su được rước lên trời, Người nhất quyết đi lên Giê-ru-sa-lem. (Lc 9,51)

Bài Suy Gẫm số 25. Điểm 3: Ước Vọng Của Chúa Giê-su Ki-tô Khi Cận Kề Cái Chết.

Chúa Giê-su Ki-tô không cho ước vọng cả đời được chết vì chúng ta là đã đủ. Khi Người nhận thấy giờ tử nạn đến gần, Người đã tỏ ra vui mừng; tâm trạng ấy khiến Người nói với các Tông đồ, khi mừng lễ Vượt qua cuối cùng với họ, rằng: “*Thầy những khát khao mong mỏi ăn lễ Vượt Qua này với anh em*” (Lc 22,15); vì Người biết rằng đây là việc làm cuối cùng trong cuộc sống xác phàm của Người, và bữa ăn cuối cùng với các Tông đồ trước khi chịu nạn và chịu chết vì chúng ta, là điều mà Người ấp ủ thiết tha nhất trong lòng.

Chính điều này khiến Người đã tỏ bày trước khi sinh thì: “*Tôi khát!*” (Ga 19,28); các thánh Giáo phụ hiểu cơn khát của Người là sự cứu độ của chúng ta. Chính niềm khát khao này thúc đẩy Người thốt lên: “*Thế là đã hoàn tất*” (Ga 19,30) khi trút hơi thở cuối cùng, bởi vì điều mà Người khao khát phải đau đớn chịu cho sự cứu độ của chúng ta nay được hoàn tất.

Về phía Anh (Chị) Em, như thánh Phaolô đã nói, chỉ còn một việc là “*Những gian nan thử thách Đức Ki-tô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức*” (Cl 1,24); đó là Anh (Chị) Em phải tích cực chia sẻ phần đau khổ với Người; Anh (Chị) Em hãy tỏ ra xứng đáng với ân sủng này.

Ngày 4/10/2023

Thánh Phanxicô Assisi

Hc 50,1.3-7 Hoặc Gl 6,14-18 - Mt 11,25-30

²⁵ *Khi ấy, Đức Giê-su cất tiếng nói: “Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết mầu nhiệm Nước Trời, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn.”* (Mt 11,25)

Bài Suy Niệm số 173. Điểm 2: Thánh Phanxicô Yêu Mến Người Nghèo.

Thánh Phanxicô quá yêu mến người nghèo đến độ, hễ có dịp, là ngài sẵn sàng bố thí cho họ, và ngài không thể từ chối bất kỳ ai đã van xin ngài, bởi vì ngài ngắm nhìn Chúa Giê-su Ki-tô qua con người họ, và vì ngài xác tín rằng nếu ngài làm phước cho họ, thì chính là làm cho Chúa Giê-su Ki-tô vậy (Mt 25,40).

Lòng yêu mến người nghèo này cũng là lý do khiến thánh nhân ưu tiên dạy dỗ họ hơn cả người giàu có; vì ngài biết đó chính là điều mà Chúa Giê-su Ki-tô cố thực hiện, khi còn ở thế gian với các thánh Tông đồ, qua câu Người đã trả lời cho môn đệ của ông Gioan Tẩy Giả đến xin Người cho biết họ phải nói gì về Người với thầy của họ: “*Hãy về thuật lại cho ông Gioan rằng kẻ nghèo được nghe Tin Mừng*” (Mt 11,5).

Cuối cùng, lòng yêu thương người nghèo nói trên đã khiến thánh Phanxicô phục vụ ở các trại tế bần của những thành phố nơi ngài đi qua. Chính là để bắt chước Chúa Giê-su, Đấng rất thích làm bạn với người nghèo, mà thánh nhân đã tỏ tình thương dạt dào đối với họ.

Do công tác, Anh (Chị) Em có bốn phận phải yêu thương người nghèo, bởi nhiệm vụ của Anh (Chị) Em là phải miệt mài dạy dỗ họ. Cùng với thánh Phanxicô, Anh (Chị) Em hãy xem họ như là hình ảnh của Chúa Giê-su Ki-tô, và là những kẻ có nhiều khả năng đón nhận dồi dào Thần Khí của Người. Như vậy, Anh (Chị) Em càng yêu thương họ tha thiết chừng nào, thì Anh (Chị) Em càng thuộc về Chúa Giê-su Ki-tô chừng nấy.

Ngày 5/10/2023

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

Nkm 8,1-4a.5-6.7b-12 - Lc 10,1-12

¹ Một hôm, Chúa Giê-su chỉ định bảy mươi hai môn đệ khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến. ² Người bảo các ông: “Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về.” (Lc 10,1-2)

Bài Suy Gẫm số 199. Điểm 2: Người Thầy Noi Gương Chúa Giê-su Ki-tô Và Các Tông Đồ.

Điều chúng tỏ chức năng dạy đạo nói trên là trọng đại, là việc các thánh giám mục của Giáo hội sơ khai xem chức năng ấy như là nhiệm vụ chính yếu của họ, khi họ lấy làm vinh dự được dạy giáo lý cho các dự tông và tân tông. Thánh Cyrillô, thượng phụ thành Giêrusalem, và thánh Augustinô, đã để lại các sách giáo lý do chính các ngài viết và giảng dạy, và đã được sử dụng để dạy học, bởi các linh mục giúp các ngài trong công tác mục vụ. Thánh Giêrônimô, người có kiến thức uyên bác, trong lá thư gửi cho Leta, chúng tỏ ngài cảm thấy vinh hạnh dạy giáo lý cho một cậu bé còn hơn làm gia sư cho một hoàng đế vĩ đại. Ông Gerson, vị chương án nổi tiếng của Đại học Paris, đã rất quý trọng chức năng này, và chính ông đã hành nghề ấy.

Lý do khiến các thánh vĩ đại này hành động như thế, là vì đó là chức năng đầu tiên Chúa Giê-su Ki-tô đã trao cho các thánh Tông đồ; bởi thánh Luca kể rằng, ngay khi Chúa Giê-su vừa chọn xong các Tông đồ, “Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa” (Lc 9,2). Đó cũng là chức năng Chúa Giê-su căn dặn họ rất rõ ràng, ngay trước khi Người từ giã họ: “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép Rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con, và Chúa Thánh Thần” (Mt 28,19).

Đó là điều đầu tiên thánh Phêrô đã làm trong Đền Thờ Giêrusalem, sau khi Thánh Linh ngự xuống, khiến ngay ba ngàn người bắt đầu tin vào Chúa Giê-su Ki-tô.

Đó cũng là ngành nghề đặc biệt của Thánh Phaolô, như có thể thấy qua các bài giảng thuyết của ngài ở hội đường Areopagus, và qua các bài ngài giảng trước mặt các ông Felix và Festus, như đã chép trong sách ‘Công vụ Tông đồ’. Thậm chí Thánh Phaolô chúng tỏ cho các tín hữu thành Côrintô thấy nỗi khổ của ngài khi đến với họ mà chẳng giúp ích gì, trong việc giảng dạy giáo lý cho họ.

Nhưng Chúa Giê-su Ki-tô đã không chỉ giao cho các Tông đồ việc giảng dạy giáo lý, mà chính Người cũng đã làm việc này và giảng dạy các chân lý chính yếu của đạo chúng ta, như được kể lại trong rất nhiều đoạn của sách Tin Mừng, trong đó Người nói cùng các

Tông đồ: “*Thầy còn phải loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa cho các thành khác nữa, vì Thầy được sai đi cốt để làm việc đó*” (Lc 4,43).

Cũng vậy, Anh (Chị) Em hãy tự nhủ rằng, chính vì lẽ ấy mà Chúa Giê-su Ki-tô đã sai Anh (Chị) Em đi, và Giáo hội, mà Anh (Chị) Em là những thừa tác viên, đang thu dụng Anh (Chị) Em. Vậy Anh (Chị) Em hãy có sự chuyên chú cần thiết để chu toàn sứ vụ này, với lòng nhiệt thành và đạt sự thành công, sánh được với tầm mức của các thánh, khi các ngài đã thi hành công vụ.

Ngày 6/10/2023

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXVI Thường Niên

Br 1,15-22 - Lc 10,13-16

Thánh Brunô, Linh Mục

Bài Suy Niệm số 174. Điểm 1: Nhân Đức Và Học Thức Của Thánh Brunô.

Khi còn ở ngoài đời, thánh Brunô là một tiến sĩ tài giỏi, đang dạy thần học tại đại học Paris, và sau đó, tại Reims, nơi ngài còn giữ thêm chức kinh sĩ. Với chức vụ này, ngài rất có uy tín tại hai nơi, nhờ kiến thức uyên thâm cũng như tư cách khôn ngoan. Phong cách ngài trang nghiêm khiến mọi người phải kính nể.

Nơi một cá nhân, lòng sùng đạo duy nhất, thường chỉ có ích cho mỗi người đó; nhưng kiến thức sâu rộng, đi đôi với lòng sùng đạo, là tố chất của bậc vĩ nhân, làm cho họ trở nên rất hữu ích cho Giáo hội. Đó là trường hợp của thánh Brunô: ngài như “*một ngọn đèn cháy sáng*” (Ga 5,35): *nồng nàn* do tình yêu mến Thiên Chúa; và *tỏa sáng* do những bài ngài giảng cho các môn sinh.

Anh (Chị) Em phải cố gắng dự phần vào các ơn bên trong và bên ngoài của vị thánh vĩ đại này. Anh (Chị) Em chia sẻ các ơn bên trong của ngài, bằng cách giữ gìn ý tứ, bằng những việc lành và kinh nguyện, bằng sự mộ đạo hợp với ơn gọi của Anh (Chị) Em. Anh (Chị) Em sẽ tham dự vào các ơn bên ngoài của ngài, tùy theo bổn phận, khi Anh (Chị) Em chăm lo nắm vững giáo lý để dạy lại cho các học sinh, khi gây nơi chúng lòng sùng đạo bằng những bài giảng bổ ích của Anh (Chị) Em: vậy Anh (Chị) Em hãy học hỏi về ơn sủng theo hai chiều hướng trên.

Ngày 7/10/2023

Đức Mẹ Mân Côi

Cv 1,12-14 - Gl 4,4-7 - Lc 1,26-38

¹⁴ *Tất cả các ông đều đồng tâm nhất trí, chuyên cần cầu nguyện cùng với mấy người phụ nữ, với bà Ma-ri-a thân mẫu Đức Giê-su, và với anh em của Đức Giê-su. (Cv 1,14)*

Bài Suy Niệm số 151. Điểm 3: Những Lối Thực Hành Lòng Mộ Mến Đối Với Mẹ Maria.

Nắm chắc sự sùng kính đặc biệt dành cho Đức Trinh Nữ sẽ chẳng ích lợi gì bao nhiêu, nếu chúng ta không biết lòng sùng kính đó là gì, nếu chúng ta không hóa nó nên công hiệu, hay thậm chí nếu chúng ta không biểu thị nó mỗi khi có dịp. Vì Mẹ trỗi vượt trên mọi tạo vật, nên chúng ta phải sùng kính Mẹ hơn tất cả các thánh khác, cho dù các vị ấy là ai. Chúng ta biểu lộ lòng tôn kính các thánh ở một thời điểm nào đó, vào ngày nào đó trong năm; nhưng lòng tôn kính mà chúng ta phải có đối với đức Trinh Nữ Rất Thánh phải là liên tục.

Vì thế trong Dòng chúng ta, những mục sau đã trở thành Qui Luật: 1) Không ngày nào mà không lần hạt, và luôn lần chuỗi khi đi ngoài đường; 2) phải long trọng cử hành tất cả các lễ của Đức Trinh Nữ; 3) sự cung kính buộc chúng ta phải giở mũ và cúi đầu mỗi khi tên của Mẹ được xướng, hoặc khi chúng ta đi qua bức tượng hình của Mẹ; 4) phải nhận Mẹ là Vị Bảo Trợ chính của Dòng chúng ta; phải đặt mình dưới sự che chở của Mẹ mỗi ngày, sáng, chiều, sau giờ nguyện gẫm và sau mỗi giờ kinh; phải chạy đến cùng Mẹ – sau khi đã đến cùng Thiên Chúa – và đặt nơi Mẹ trọn lòng tin tưởng; 5) kêu xin Mẹ trong những lúc khôn quần nhất, xem Mẹ như là đệ nhất trạng sư trước tòa Thiên Chúa, sau Chúa Giê-su Ki-tô.

Chúng ta có trung thành với tất cả các lối thực hành lòng sùng kính dành cho Đức Trinh Nữ đã được kể trên không? Chúng ta chu toàn chúng như thế nào? Chúng ta có theo đúng đường hướng đã được đề nghị như trên không? Chúng ta đừng bỏ sót điều chi, nếu chúng ta muốn nhận dồi dào ân sủng, nhờ công nghiệp của Đức Trinh Nữ Rất Thánh.

